

ΚΥΠΡΙΟΣ ΕΡΥΘΡΗΣ ΚΙΒΡΙΣΛΙ İŞÇİ

ΣΕΙΡΑ 2η- ΤΕΥΧΟΣ 1ο- ΓΕΝ-ΦΕΒΡ 79
No. 1 - CİLT 2 OCAK-ŞUBAT 1979

Περιεχόμενα

İRAN	4
İSPANİA	5
ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ	7
ΤΟΥΡΚΙΑ	8
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ	12
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	15
ΦΟΙΤΗΤΕΣ	17
ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΘΩΡΑΚΙΣΗ	18

İçindekiler

İRAN	4
İSPANYA	5
ΚΙΒΡΙΣΛΙ İŞÇİLER EYLEMDE	6
TÜRKİYEDE SIKIYÖNETİM	9
AVRUPANIN GÖÇMEN İŞÇİLERİ	10
KADIN VE EVKADINI	14
ÖĞRENCİLERİN BİRLİĞİ İÇİN	16

PROFESYONEL BİR GAZETE ÇIKARIP DAĞITACAK PARAMIZ OLMADIĞINDAN BÜLTENİ YAZMAK, SATMAK VE YAŞATMAK YOLUNDA OKURLARIMIZIN YARDIMLARINI BEKLİYORUZ.

EMEİΣ DEN EΧΟΥME ΔΥΟ ΕΚΑΤΟΜΥΡΙΑ. ΖΗΤΟΥME ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΓΡΑΨΙΜΟ ΑΡΘΡΩΝ, ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ.

giriş

Arkadaşlar,

KIBRISLI İŞÇİ üç yıldır iki aylık bir gazete olarak çıkıyor. Bu sayıdan itibaren bülten şeklinde ve aylık olarak çıkarmaya çalışacağız.

KIBRISLI İŞÇİ İngiltere'de bir grup Kıbrıslı, Türk ve Yunanlı tarafından çıkarılıyor. Çoğumuz aynı zamanda SOCIALİST WORKERS PARTY üyesiyiz. Fakat bu Bülten Kıbrıstaki mücadele ve adanın geleceği hakkındaki tartışmaya katkıda bulunmak isteyen her sosyaliste açık.

Biz, kısaca, işçi sınıfının iktidarına ve uluslararası sosyalizme inanıyoruz. Bu doğrultuda, KIBRISLI İŞÇİ Kıbrıs, Türkiye ve Yunanistan işçi sınıfının, İngilteredeki Kıbrıslı toplumun, ve uluslararası sosyalizm mücadelesinin tüm sorunlarına değinmeyi amaçlıyoruz.

Kıbrıslı İşçi Grubunun çalışmaları bu Bülteni çıkarmaktan ibaret değil. Kıbrıs, Türkiye ve Yunanistan işçileriyle mümkün olduğunca dayanışma, ve daha önemlisi, bu ülkede binlerce ufak atelyede çalışan Kıbrıslı işçilerin sorunlarıyla uğraşmak zamanımızın çoğunu alıyor.

Okuyucularımızın mektup ve yazılarını bekliyor, çalışmalarımıza aktif bir şekilde katılmanızı istiyoruz. Devrimci selâmlar.

εισαγωγή

Συντροφοί,

εδώ και τρία χρόνια ο Κυπριός Εργάτης ήταν μια μηνιαία εφημερίδα. Από αυτή την έκδοση, θα πάρει τη μορφή περιοδικού το οποίο θα προσπαθήσουμε να εκδίδουμε μηνιαίως.

Ο Κυπριός Εργάτης εκδίδεται από ομάδα Κυπρίων, Ελλήνων και Τούρκων που βρίσκονται στη Βρετανία. Οι περισσότεροι από εμάς είναι μέλη του SOCIALIST WORKERS PARTY (S.W.P.). Εν τούτοις το περιοδικό αυτό είναι ανοικτό σε όλους τους Κυπρίους σοσιαλιστές που επιθυμούν να συμβάλουν και να πάρουν μέρος στη συζήτηση που αφορά το μέλλον της Κύπρου.

Γενικά πιστεύουμε στην εργατική εξουσία και στο διεθνή σοσιαλισμό. Γι' αυτό το λόγο στόχος μας είναι η πληροφόρηση και κοινοτοποίηση γύρω από θέματα που αφορούν τον εργαζόμενο λαό της Κύπρου, Τουρκίας και Ελλάδας, την Κυπριακή παρούσα και τον διεθνή αγώνα για σοσιαλισμό.

Οι δραστηριότητες του Κυπριού Εργάτη δεν περιορίζονται στην έκδοση αυτού του περιοδικού. Όπου είναι δυνατόν δουλεύουμε σε συμπαραστάση με εργάτες στην Κύπρο, Ελλάδα και Τουρκία. Ειδικά ασχολούμαστε με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι χιλιάδες Κύπριοι που βρίσκονται στη Βρετανία: έλεγχο μεταναστεύσεως, ρατσισμό, συνδικαλισμό, ανασφάλειες και ανθυγιεινές συνθήκες εργασίας.

Καλούμε τους αναγνώστες μας να πάρουν ενεργά μέρος στη δουλειά μας.

İRAN

Το τι συμβαίνει στο Ιραν εδώ και ένα χρόνο είναι μεγάλης σημασίας για τους σοσιαλιστές σε ολόλο το κόσμο. Οχι μόνο διότι το Ιραν είναι η δεύτερη μεγαλύτερη παραγωγός πετρελαίου στο κόσμο. Οχι μόνο διότι η κυβέρνηση του Ιραν δρα σαν ο φρούρος του ιμπεριαλισμού στη περιοχή, όπου γίνεται το 60% της παγκόσμιας παραγωγής πετρελαίου. Ουτε ακόμα επειδή το Ιραν έχει τη μεγαλύτερη στρατιωτική δύναμη σε ολόκληρη τη Μεση Ανατολή.

Πολο σημαντικό απο όλα αυτά είναι οτι ο λαός του Ιραν λυει πολλά απο τα ερωτήματα των εργατών. Μας δείχνουν τι μπορούν να πετύχουν οι εργαζόμενοι όταν δρουν μαζί, συλλογικά εναντία στο κοινό εχθρό. Φαινομενικά ο εχθρός είναι ακτυπητός. Ο Σαχης έχει πίσω του ένα εκσυγχρονισμένο μαζικό στρατο. Έχει τη ΣΑΒΑΚ (μυστική αστυνομία) με τους χαφιέδες της σε κάθε γωνία του Ιραν. Έχει την υποστηρίξη των ΕΠΑ, της Βρετανίας και ολόκληρου του δυτικού κεφαλαίου.

Όλα αυτά δεν επηρέασαν καθόλου τον εργαζόμενο λαό του Ιραν. Με τις απεργίες των εργατών πετρελαίου, των δημοσίων υπαλλήλων, των εργατών παραγωγής ηλεκτρικής ενεργείας, των τραπεζιτικών υπαλλήλων και των περισσότερων άλλων εργατών, το Ιραν έχει παραλύσει. Με εκατομμύρια λαού έξω στους δρόμους ο στρατός φανηκε ανικανός. Τα τανκς και τα οπλα αποδείχτηκαν άχρηστα μπροστά στο αποφασισμένο μαζικό κίνημα.

Το Ιραν μας δείχνει πως οι εργάτες μαθαίνουν και εξελίσσονται τους αγώνες τους σε πολιτικούς. Όσο προχωρά ο αγώνας, περισσότερο πολιτικά γίνονται και τα αιτήματα. Οι εργάτες των πετρελαίων απαιτήσαν να σταματήσει η εξαγωγή πετρελαίου στο Ισραήλ και τη Νοτιο Αφρική. Όλοι οι εργάτες απαιτούν τώρα το δικαίωμα να οργανωθούν κάτω απο φορέα της εκλογής τους. Το κατά ποσο ο Σαχης θα μείνει ή θα φύγει, είναι αβεβαίο. Το σημαντικό είναι οτι τα πράγματα απο δω και μπρος δεν θα είναι όπως ήταν πρώτα. Η εργατική τάξη έχει αποκτήσει συνείδηση της δύναμης της. Και δεν θα αργήσει να ελθεί η ώρα που θα χρησιμοποιήσουν αυτή τη δύναμη για να ξεφορτωθούν όχι μόνο τον Σαχ αλλά και ολόλο τη καταπίεση και εκμετάλλευση. Να ξεφορτωθούν τον καπιταλισμό.

İRAN

Γεçtigimiz yıl içinde İran'da olup bitenlerin dünyanın bütün sosyalistleri için büyük önemi var. Sadece İran dünyanın ikinci önde gelen petrol üreticisi olduğu için değil. Sadece dünyanın bütün petrolünün %60'ının geldiği bir bölgede batı emperyalizminin bekçisi olduğundan değil. Sadece Ortadoğunun en güçlü ordusu olduğundan da değil.

Bütün bunlardan daha önemlisi, İranlı işçiler dünyanın bütün işçilerine çok önemli bir ders vermekteler. Çalışan insanların bir araya gelip, ortak bir düşmana karşı eyleme geçtiklerinde neler başarabileceklerini gösteriyor İranlılar hepimize. Karşı koydukları düşman görünüşte yenilmez gibi. İran Şahının ordusu en modern silahlarla donatılmış. Gizli polis (SAVAK) İranın her köşesinde casusları olan bir örgüt. Şahın arkasında Amerika, İngiltere ve emperyalizmin bütün güçleri var.

İran işçi sınıfına bütün bunlar vız geldi. Petrol işçileri, memurlar, elektrik işçileri, banka memurları, öğretmenler ve daha başka yüzbinlerce işçi greve gittiğinde bütün memleket felce uğradı. Milyonlarca kişi hep birlikte sokaklara döküldüğünde milyonluk ordu tamamen etkisiz kaldı. Kitle hareketine karşı tank ve tüfeklerin Şaha faydası yok.

İran'da olanlar bize bir de işçilerin nasıl eylem içinde öğrenip politikleştiğini gösteriyor. Mücadeleleri devam ettikçe işçiler gittikçe daha politik, ve daha ileri istekler öne sürüyorlar. Petrol işçileri İsrail'e ve Güney Afrika'ya petrol ihraç edilmemesini istiyor örneğin. Bütün işçiler bugüne kadar yasak olan bağımsız sendika kurmak hakkını istiyor.

Şahın kalıp kalamayacağı orduya ve Amerikanın çıkarlarına bağlı. Fakat önemli olan şu ki, ne olursa olsun, İranda artık hiçbirşey eskisi gibi olmayacak. İşçi sınıfı artık gücünün farkına varmış durumda. Ve bu gücü sadece Şahi değil, kapitalizmi dehiemek için kullanacakları gün uzak değil.

ΙΣΠΑΝΙΑ: ο δρομος προς την δημοκρατια

Στις 6 Δεκεμβρη ο Ισπανικος Λαος ψήφισε για ενα αρθρο του νεου "δημοκρατικου" συνταγματος της χωρας. Αυτο ειναι το μεσουρανια της Ισπανικης "δημοκρατιας" που αρχησε μετα το θανατο του φρανκο και τεθηκε κατω απο την προεδρια του Σουαρες πρωην υποστηρικτη του φρανκο και της συντηρητικης κυβερνησης.

Η αληθεια ειναι οτι το συνταγμα δεν ειναι τοσο δημοκρατικο οσο θα ηθελε να φαινεται. Ειναι ξεκαθαρο οτι το σημερινο συνταγμα δεν εχει ξεκοπει απο το παρελθον. Πρωτα απο ολα το συνταγμα προστατευει την θεση του διαδοχου του φρανκο, βασιλεια Χουαν Καρλο. Ενας ολοκληρος κριθμος μηχανισμων του φρανκο, εχουν μεινει ανεπαφου: Στρατος, αστυνομια, δικαιοσυνη, γραφειοκρατια, συστημα φυλακισεων...

Ο στρατος εχει κυριχθει σαν ο προστα της του συνταγματος, ενος συνταγματος το οποιο εγκιαται το "δικαιωμα της ατομικης ιδιοκτησιας" και το "αδιαλυτο της ενωτητας της πατριωας γης, ενωντας οτι οι Βασκοι, οι Κατελανοι κτλ. δεν εχουν κανενα δικαιωμα αυτοδιαθεσης. Η παραδοσιακη επεμβαση της Καθολικης εκκλησιας στην παιδεια προωθηται.

Η δημοκρατια δεν ειναι κατι το οποιο οι κυβερνησεις μας δεινουν απο ευσπλαχνια. Οσες παραχωρησεις εχουν γινει απο το Ισπανικο καθεστως, μετα το θανατο του φρανκο ειναι αποτελεσμα των λαϊκων αγωνων και οχι λογω συμβασεων του βασιλια και του Σουαρες. Η αληθηνη δημοκρατια θα ερθει στην Ισπανια μεσω των εργατικων αγωνων και οχι δια μεσου συνταγματων κατασκευασμενων απο πρωην φασιστες.

ispanya: nasıl demokrasi?

Aralık ayında İspanya'da yeni "demokratik" anayasa bir referandum ile oylamaya konuldu. Franko'nun ölümünden bu yana Suarez'in eski-Frankocu ve tutucu hükümetinin yönettiği "demokratikleşme" sürecinin sonucuydu referandum.

Yeni anayasanın demokratik olduğu bütün gazetelerde büyük büyük yazıldı. Oysa anayasa İspanyayı faşist Frankocu geçmişinden koparacak nitelikte olmaktan uzak. En başta, Frankonun adamı Kral Juan Carlos yerinde kalıyor. Frankocu bir sürü diğer kuruma da dokunmuyor anayasa: ordu, polis, yargı organları, hapishane sistemi olduğu gibi kalıyor.

Üstüne üstlük, ordu "anayasanın koruyucusu" olarak ilan ediliyor. Öyle bir anayasa ki özel mülkiyet hakkını kayıtsız şartsız destekliyor, "anavatanın bölünmezliğini" savunuyor (yani Basklara, Katalanlara kendi kaderini tayin etme hakkı yok).

Demokrasi hükümetlerin kibarlık olsun diye bize verdikleri bir hediye değildir. Frankonun ölümünden bu yana hükümetten kopartılan bütün haklar işçilerin uzun mücadeleleri sonucu kopartıldı. Kralla veya Suarezle yapılan anlaşmalar sonucu değil. İspanyada gerçek demokrasi de işçiler tarafından yaratılabilir ancak, eski faşistlerin yazdıkları anayasalarla değil.

Kıbrısın Kuzeyinde MÜCADELE KIZIŞIYOR

1974ten bu yana Kıbrısın Kuzeyinde işçi sınıfı hareketi önemli gelişmeler kaydetti. Adadaki Türk ordusuna ve Denktaş'ın baskı rejimine rağmen birçok uzun grev başarıya kadar sürdürüldü. Grevlerin büyük çoğunluğu ordu ve polisin saldırısına uğradı, hükümetin kontrol ettiği Türk-Sen sendikasının desteğini görmedi. Buna rağmen gelişen son 4 yılın olaylarına kısaca bir göz atmakta yarar var.

YEDEK İŞGÜCÜ

1974 olayları binlerce Kıbrıslı Türkün kendi memleketlerinde göçmen olmasına sebep oldu. "Halkın Sesi" gazetesine göre 60.000 kişi evsiz barsız bir durumda. Burjuvazi için 60.000 kişilik yedek işgücünün bulunması büyük bir fırsattı. Kapıda bekleyen işsizleri göstererek ücretleri alçak tutmayı başardılar. Bu şekilde kâr hadleri alabildiğine yükseldi. Ordu ve sıkıyönetim bu duruma karşı koymaya çalışan her hareketi ezmek için kullanıldı.

patronların hücumu

İşçi sınıfını askeri baskı altında tutmalarına rağmen burjuvazi istediğini başaramıyordu. 1974te adanın %40'ını ve ekonominin %70'ini ellerine geçirmelerine rağmen sermaye, teknoloji ve kalifiye işçi kıtlığı işadamlarının kârdan kâra koymasını engelliyordu. Bu durumda ücretleri daha da düşürmek, işçileri daha fazla çalıştırmak ve sömürüye hız vermek yolunu tuttular.

Bir yandan ücretler düşerken aynı zamanda fiyatlar yükseliyor ve temel maddelerden birçoğu bulunmaz oluyordu. Karaborsacılık yaygınlaşıyordu.

Böylece geçen iki yılın sonucu işçiler için açlık ve fakirlik, burjuvazi için yüksek kâr oldu. Binlerce işçi çareyi İngiltere, Kanada veya Avustralyaya göç etmekte buldu.

Dev-İş kuruluyor

1976ya kadar hükümetin tanıdığı sendikalar sadece Türk-Sen'e bağlı olanlardı. Türk-Sen'in ise sarı sendikadan farkı yoktu. Grevlerden hiçbirini desteklemiyor, tam tersine mücadele etmek isteyen işçilere karşı çalışıyorlardı.

Yeni ve militan bir sendika kurma ihtiyacı gittikçe önem kazandı: 1976da bağımsız Dev-İş sendikasının tanınması için süresiz bir grev başladı. Grev 47 günde başarıya ulaştı. Bundan sonraki günler gittikçe daha zorlu ve yaygın mücadelelere şahit oldu.

MÜCADELE YAYILIYOR

Dev-İş greviden sonra Sanayi Holding işçileri sendikalarının tanınması ve ücret artışı için greve gitti. Polisin saldırılarına rağmen grev başarıyla sonuçlandı.

ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Η ανάπτυξη του Τ/Κ εργατικού κινήματος είναι τόσο αξιοθαύμαστη όσο είναι για τους αστούς σημαντικό το "οικονομικό θαύμα" τους Ε/Κ. Παρ' όλες τις αντιξοές συνθήκες που προκλήθηκαν από το Τουρκικό στρατό εισβολής και τη φασιστική καταπίεση του Ντενκτας, οι εργάτες καταφέρνουν να προχωρήσουν μπρος με σημαντικούς αγώνες. Αυτοί οι αγώνες κτυπήθηκαν από το στρατό, την αστυνομία, ακόμα και από τη γραφειοκρατία της κυπριακής συντεχνίας Τουρκ-Σεν. Παρ' όλ' αυτά οι αγώνες συνεχίστηκαν κι' έτσι είδαμε το 76 απεργία διάρκειας για αναγνώριση της αριστερής συντεχνίας Ντεβ-Ις. Αυτήν ακολούθησαν πολλές άλλες απεργίες και διαδηλώσεις που είχαν οικονομικά και πολιτικά αιτήματα. Όμως για να καταλάβουμε τι συμβαίνει τώρα πρέπει να δούμε τα πράγματα με τη σειρά.

Τα γεγονότα του 74 είχαν σαν αποτέλεσμα να προσφυγοποιηθούν χιλιάδες Τ/Κ μεσα στην ίδια τους τη χώρα. Κατά την εφημερίδα Χαλκιν Σεσι ο αριθμός ανερχεται σε 60,000. Αυτοί οι άνθρωποι βρέθηκαν ανεργχοί ευκολοί λεία για εκμετάλλευση από τους αστούς. Οι κεφαλαίοκράτες βρήκαν έτσι μια μοναδική ευκαιρία να κρατήσουν τα μεροκαμάτα χαμηλά και να αυξήσουν τα κέρδη τους. Γι' αυτό το σκοπό η αρχούσα τάξη χρησιμοποίησε το στρατό για να συντριφεί κάθε προσπάθεια αντίστασης. Μεσ' αυτές τις συνθήκες όμως είναι που γίνεται η αντίσταση των μαζών για διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Τ/Κ εργάτες είναι αποτέλεσμα των αντιφάσεων που υπάρχουν στην αρχούσα τάξη. Όλοι ξέρουμε ότι μετά το 74, 40% της Κυπριακής γης και 70% της μέχρι τότε οικονομίας βρέθηκε στα χέρια των αστών. Για να ξαναλειτούργησει όμως η οικονομία υπήρχαν νέα εμπόδια. Ελλείψη κεφαλαίων, τεχνολογίας και εκπαιδευμένου εργατικού δυναμικού. Επίσης υπήρχε οικονομικός αποκλεισμός απ' όλες τις χώρες πλην της Τουρκίας. Αυτοί οι παράγοντες εμπόδισαν τους βιομηχανούς από το να πετύχουν μεγάλους κέρδη, γι' αυτό στραφθηκαν εναντίον της εργατικής τάξης με όλα τα μέσα που είχαν στα χέρια τους.

Τα μεροκαμάτα έπεσαν πολύ χαμηλά ενώ ο πληθωρισμός ανεβαίνει κατακόρυφα. Η κερδοσκοπία και η μαύρη αγορά οργιάζουν και το βιοτικό επίπεδο χειροτερεύει.

Το αποτέλεσμα των πρώτων 2 χρόνων ήταν τεραστία κέρδη για τους αστούς και μιζερία και καταπίεση για τους εργάτες.

Αυτή η εξαθλίωση οδήγησε σε μεγάλη μεταναστεύση. Το στατους κβο για να συνε-

χιστή υποχρεώθηκε η αρχούσα τάξη να χρησιμοποιήσει το καθεστώς του Ντενκτας και το στρατό για να εμποδίσει τους εργάτες να οργανωθούν σε συντεχνίες ή κομμάτια.
ΚΙΤΡΙΝΕΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ

Μέχρι το 76 οι μονές αναγνωρισμένες συντεχνίες ήταν αυτές που ανήκαν στην Τουρκ-Σεν. Οι γραφειοκράτες της Τουρκ-Σεν δεν διέφεραν και πολύ από κυβερνητικούς υπαλλήλους. Αντί να υπερασπίζονται τα συμφέροντα των μελών τους έδρασαν σα χαφιέδες εναντίον αγωνιστών εργατών.

ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑ

15 ΧΡΟΝΙΑ ΕΡΓΑΤΗΣ

ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΟ....60 λίρες

ΦΟΡΟΣ.....20

40

ΚΡΕΑΣ.....60

ΧΡΕΗ.....20

ΜΗ ΤΡΩΤΕ ΠΙΑ ΨΩΜΙ

ΤΟΥΡΚΙΑ.

στρατιωτικός νόμος

Στις 26 του Δεκεμβρη επεβληθηκε στρατιωτικός νόμος στη Τουρκια για μια αρχικη περιοδο 2 μηνων.

Οι λογοι που προφανως εξωθησαν τη κυβερνηση του σοσιαλδημοκρατη Ετζεβιτ στη αποφαση αυτη ησαν οι συνεχεις ταραχες στην Ανατολικη πολη Μαρας στες οποιες σκοτωθησαν πανω απο 100 ατομα. Οι ταραχες, που αρχισαν οταν δεξιλοι διαδηλωτες επετεθησαν εναντιον συμμετεχοντων στη κηδεια 2 αριστερων δασκαλων, εξελικθηκαν σε θρησκευτικο πολεμο. Η πλειοψηφια των Τουρκων μουσουλμανων ειναι Σουννιτες ενω οι Σιιτες ειναι λιγωτεροι.

Οπως και στην Ιρλανδια και Λιβανο, πολιτικοοικονομικα προβληματα στην Ανατολικη Τουρκια συχνα εκφραζονται με ενα θρησκευτικο μανδυα. Οι Σιιτες, σαν απειλουμενη μειοψηφια, ειναι γενικα πιο ριζοσπαστικοι παρα οι Σουννιτες. Τες θρησκευτικες διαφορες εχουν εκμεταλλευτει πολυ τα τελευταια χρονια οι φασιστες του Κομματος Εθνικης Δρασης που εχει σημειωσει τες μεγαλυτερες του επιτυχιες στην Α. Τουρκια.

Το πραγματικο προβλημα, ομως, οπως συνηθως συμβαινει σε τετοιες περιπτωσεις ειναι πολυ βαθυτερο. Η κυβερνηση Ετζεβιτ στην εξουσια απο τον περασμενο Γεναρη, απετυχε να λυση τα τεραστια οικονομικα προβληματα που αντιμετωπιζει η χωρα.

Το οικονομικο προβλημα πηγαζει απο την εξαρτηση της οικονομιας απο τα δυτικα κεφαλαια. Ενα μεγαλο μερος των μηχανηματων και πρωτων υλων για τη βιομηχανια εισαγεται. Τα τελευταια χρονια η Τουρκια βρεθηκε να εισαγη πολυ περισσοτερα απο οσα εξαγη. Ετσι δημιουργηθηκε ενα υπερρογχο χρεος \$ 16 billion, και η Δυση δισταζει να παραχωρηση νεα δανεια.

Η Τουρκικη αστικη ταξη ειναι αδυνατη. Εξαρταται απο το δυτικο κεφααιο και το γεγονος οτι η Τουρκια για ενα αιωνα εκμεταλλευοταν απο τον ιμπεριαλισμο ειχε σαν αποτελεσμα να μη μπορει να αναπτυχθει ισχυρη αστικη ταξη. Μη εχοντας πληρη ελεγχο στη κοινωνια, οι σοσιαλδημοκρατικες μεθοδοι ελεγχου (ιδεολογια, προπαγανδα, φαινομενικη ταξηκη συνεργασια) δεν ειναι ικανοποιητικες για τη Τουρκικη αστικη ταξη. Γι'αυτο η χρηση βιας ειναι πολυ πιο σημαντικη παρα στη Δυση.

Κατα συνεποιαν, ο στρατος παιζει σημαντικό ρολο στη πολιτικη ζωη της χωρας.

Στα 55 χρονια της δημοκρατιας στη Τουρκια περισσοτερα απο 13 χρονια περασαν κατω απο στρατιωτικο νομο. Αυτη ειναι η εννατη φορα σ'αυτη τη περιοδο που η αρχουσα ταξη εφερε το στρατο για να κανει τη βρωμικη δουλεια της.

Οπως παντα η δουλεια των στρατιωτων ειναι να κτυπητη η αριστερα, για να βγη παλι κερδισμενος ο φασισμος. Η μονη δυναμη που μπορει να σταματηση τες στρατιωτικες επεμβασεις για υποστηριξη της αρχουσας ταξης ειναι ενα καλα οργανωμενο εργατικο κινημα.

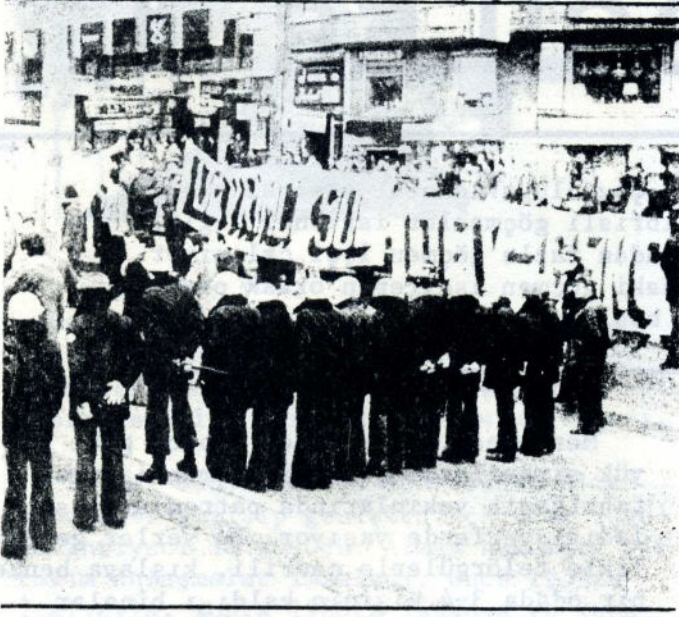
Ο Ρολος Του Στρατου

Σαν αποτελεσμα μειωθηκαν σημαντικα οι εισαγωγες. Ζωτικης χρησης βιομηχανικες υλες δεν μπορουν να εισαχθουν πλεον και η βιομηχανικη παραγωγη εχει πεσει στο 35% της αποδοσης της. Τουτο σημεινει δυο επακολουθα: η ελλειψη βασικων αγαθων εφερε πληθωρισμο, που τωρα ειναι 60% και το κλεισιμο εργοστασιων εφερε ανεργια, που σημερα ειναι γυρω στα 20%.

Κερδισμενοι απο τη κατασταση βγηκαν οι φασιστες. Το 78 περιπου 1200 ατομα σκοτωθησαν απο επιθεσεις φασιστων και αντιποινα αριστερων. Η κριση παρουσιαζεται χειροτερη στες Ανατολικες περιοχες οπου οι φασιστες εκμεταλλευτηκαν τη θρησκευτικη διαιρεση.

Ενωσω συνεχιζεται η οικονομικη κριση οι φασιστες θα δυναμωσουν, η βια στους δρομους θα εξαπλωται, οι εκδηλωσεις διαμαρτυριας θα εντεινωονται και η αρχουσα ταξη θα δυσκολευεται ολο και περισσοτερο να κυβερνηση. Και μεχρι να αναπτυχθει ενα μαζικο λαικο κινημα η στρατιωτικη λυση θα προβαλλεται σαν η ευκολωτερη απο την αρχουσα ταξη.

Bunalımın temelinde Türk ekonomisinin Batıya olan bağımlılığı yatıyor. Sanayinin kullandığı makine, hammadde ve teknolojinin büyük bir kısmının Batıdan ithal edilmesi gerekli.

İthalatın ihracattan çok fazla olduğu yıllardan sonra Türkiye'nin Batıya olan borcu bugün 16 milyar doları bulmuş durumda. Bunun 2 milyar kadarının yakında ödenmesi gerek. Ödeyecek döviz ise yok. Bu durumda tek çare (Ecevit'in ülke ülke dolaşıp borç aramasından başka) ithalatın sürekli kısıtlanması. İthalatın kısıtlanması ise sanayinin hammaddelerinden birçoğunun bulunamaması demek.

Hammadde kıtlığından dolayı, sanayi bugün tam kapasitenin %35 oranında çalışmakta. Hergün yeni fabrikalar çalışamaz duruma gelmekte (örneğin, 8 ocakta en

YİNE SIKIYÖNETİM

26 Aralık Salı günü Türkiye'de iki aylık bir süre için sıkıyönetim ilan edildi. Sıkıyönetim İstanbul ve Ankara dışında Adana, Erzurum, Erzincan, Elazığ, Gaziantep, Maraş, Malatya, Sivas, Kars, Bingöl ve Urfa illerini kaplıyor.

Sıkıyönetimin nedeni 26 Aralık öncesi Maraş'ta 2 solcu öğretmenin cenazesinde başlayan ve 100 kişinin ölümüyle sonuçlanan olaylar. İlk bakışta, olaylar Alevî-Sünnî çatışması olarak görünüyor (Türkiyedeki gazetelerden hiçbirinin bundan bahsetmemesi ilginç).

Meselenin kökleri aslında dinî değil tabii. İrlanda ve Lübnan'da olduğu gibi Türkiye'nin doğusunda ekonomik ve politik sorunlar uzun yıllardır dinî bir maske altında belirlemekte. Azınlık Alevîler genellikle Sünnîlerin solunda. Bu ayrılıklar uzun zamandır MHP faşistleri tarafından sömürülmekte (MHP'nin seçimlerde en başarılı olduğu bölgeler tam sıkıyönetimin ilan edildiği Alevî bölgeleri).

Asıl problem Türkiye'nin içinde bulunduğu derin ekonomik bunalımdan kökleniyor. Bir yıldır başta olan Ecevit hükümeti bunalım karşısında etkisiz kalmakta.

önemli buzdolabı ve televizyon üreticilerinden Profile Holding üretime bir hafta ara verdi).

Sanayinin çalışamaz olması bir yandan binbir temel maddenin dükkânlarda bulunamaz olmasına sebep oluyor: enflasyon %60; öte yandan işsizliğe yol açıyor: işsizlik oranı %20.

Halk bunalımın ağırlığı altında ezildikçe faşistlerin ekmeğine yağ sürülüyor. 1978 yılında faşist hücumlar ve solun karşı koymasında 1200 kişi öldü. Özellikle doğuda Alevî-Sünnî ve Türk-Kürt ayrılıklarının sömürüldüğü bölgelerde, durum tehlikeli.

Ekonomik sorunlarla başedemedikçe toplumu da kontrol edemez hale gelen burjuvazi için sıkıyönetim tek çıkar yol olarak kalıyor. Askerlerin görevi açık: solu ezmek, gelişen bütün direniş hareketlerinin önüne geçmek, halkın muhalefetini bastırmak. Yani burjuvazinin 'demokratik' yoldan yapamadığını zor kullanarak yapmak.

Türkiyede kitlesel ve yaygın bir işçi sınıfı hareketi gelişene kadar, sıkıyönetim burjuvazi için etkili bir silâh olmakta devam edecek.

GÖÇMEN İŞÇİLER - 1

İngiltere'deki Kıbrıslı toplumun büyük çoğunluğu tekstil atelyelerinde çalışan göçmen işçilerden oluşuyor. Kıbrıslı göçmenler istisnai değil. Avrupanın çeşitli ülkelerinde 15 milyondan fazla göçmen işçi çalışıyor. KIBRISLI İŞÇİ'nin bu sayısında Avrupadaki göçmen işçilerin ortak problemlerini inceleyen bir yazı serisine başlıyoruz.

Avrupa'da göçmen işçi sayısı bugün 15 milyona yakın. Türkiye'den Yunanistandan İspanya'dan, Portekiz'den, İtalya ve Yugoslavya'dan; Kuzey Afrika'dan ve Batı Afrikadaki eski Fransız sömürgelerinden, Hindistan ve Pakistan'dan kalkıp gelen milyonlarca işçi. Fakir ülkelerden kalkıp Batı'nın ileri ekonomilerinde iş aramaya gelen işçiler. "1967de Türkiyenin her yıl %3 oranında büyüyen 33milyonluk nüfusu vardı. Nüfusun %80i köylüydü. Tarımın %90ına henüz makine girmemişti. Sanayinin %60ı yiyecek, sarap ve tütün üretiminden ibaretti... İssiz sayısı 1 milyonu aşındı. Kırsal bölgelerde 4 milyon kişi ancak hasat zamanı iş bulabiliyordu. İşgücüne her yıl yüzbinlerce yeni işçi ekleniyordu. 1967de üç çeyrek milyon Türk işçisi Avrupada çalışıyordu. Bugün (1974) bu sayı 2,5 milyonu bulmuş durumda."

Göçmen işçilerin çoğu Cezayir gibi ülkelerden geliyor. Cezayirde işsiz sayısı 1,5 milyondan fazla. Yaşam şartları berbat, temel maddelerden birçoğu kıt, fiyatlar yüksek, ücretler dondurulmuş. Şehir halkının çoğunluğu gecekonduarda yaşarken hükümetin inşaat bütçesinin sadece %5i ev yapımına ayrılmış. İşsiz sayısı yükselirdi, sanayi yatırımlarının %62si fazla iş yaratmayan ağır sanayiye ayrılmış durumda.

almanyanın misafir işçileri

Batı Avrupa'da göçmen işçilerin en kalabalık olduğu ülke Almanya : Gastarbeiter (misafir işçi) denilen 2,5 milyon kadar yabancı işçi Almanya'da toplam işgücünün %10-IIini meydana getiriyor. Bunların büyük çoğunluğu otomobil sanayinde ve en pis ve tehlikeli işlerde çalışıyor. Kansere sebebiyet veren asbestos sanayinde çalışanların %18i göçmen, tekstilde %16, taş ve toprak kazılarında %19, inşaat sanayinde ise %22.

Mersedes , Volkswagen, Bosch gibi büyük şirketlerde çalışan göçmen işçiler fabrikanın yakınlarında patronların yaşadığı yerlerde yaşıyor. Bu yerler genellikle telörgülerle çevrili, kışlaya benzer bir odada 3-4 kişinin kaldığı binalar. İşçiler "uygun" ev bulamadıkça ailelerini yanlarına çağırıyor. "Uygun ev bulmak ise mümkün değil çoğunlukla.

Bosch dünyanın her tarafında otomobil yedek parçası imal eden bir şirket. Merkez Stuttgart'ta işçilerin %25i göçmen ve bu sayının %50ye yükseltilmesi planlanıyor. Bosch personel müdürü Waldorf çok sayıda göçmen işçinin Almanyaya gelmesine taraftar. Göçmenlerin en kötü işlerde en alçak ücretlerle çalıştığını iyi biliyor.

asgari ücret

Siemens fabrikasındaki Alman işçiler arasında işi terkedendenlerin sayısı her yıl %22. Yabancı işçiler arasında bu sayı %54. Nedeni de şu: göçmen işçiler asgari ücretle bir yıl için işe alınıyor. Bir yılın sonunda, patron isterse, kontrat yenileniyor. Fakat bir yıl çalışmış olan işçi kıdemli olduğundan daha yüksek ücret alması gerektiği için , patron kontratını yenilemeyip yeni işçi bularak tekrar asgari ücret ödemeyi tercih ediyor. "Birinci yıl yabancı işçiler patronun bir dedigini iki etmiyor ve çok sıkı çalışıyorlardı. Hatta çoğu sendikaya bile girmiyordu. Fakat birinci yılın sonunda çoğu haklarını öğrenip istiyor, daha yüksek ücret istiyordu. Bu da patronun işine gelmiyordu tabii."

Ford'un Köln fabrikasındaki işçilerin %40ı göçmen. 'Taurus' modelini imal eden işçilerin de %90ı Türk. 1973te tatilden dönen 300 Türk işçisini geç döndükleri bahanesiyle Ford işe almayı reddetti. Aslında niyetleri aynı işi daha az işçiye

yaptırmaktı. Türk işçiler hemen greve gitti. 5 günlük grev sonunda bütün grev gözcüleri tutuklandı. Alman işçiler grevi desteklemediği için başarıya ulaşılamadı.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında Alman ekonomisi gelişip genişledikçe ucuz işgücü ihtiyacı da büyüdü. Alman hükümeti bir takım anlaşmalar imzaladı. Önce 1955te İtalyayla, sonra 1960ta İspanya ve Yunanistanla, 1961de Türkiyeyle, 1963te Fasla 1964te Portekizle, ve 1868de Yugoslavya ile. Bu anlaşmalara göre Almanyaya giden bir işçi belirli bir işte belirli bir süre çalışmak üzere gider. Bu süre sonunda patronun ihtiyacı varsa kontrat yenilenir, yoksa işçi evine dönmek zorundadır. Süre bitmeden işten atılıp eve yollanmaları da mümkündür tabii. Göçmen işçilerin kanun gözünde hakları yok gibidir.

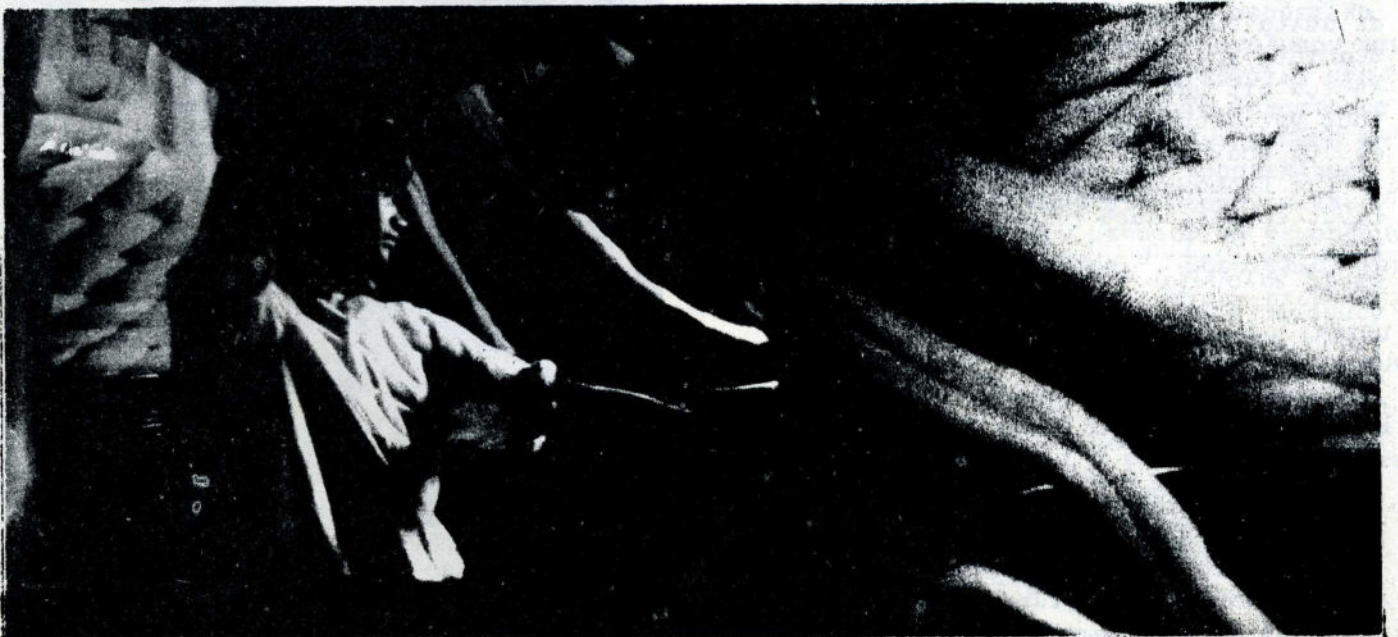
Dünya ekonomisindeki buhran Almanyayı etkiledikçe, işsizlik başgösterdikçe, göçmen işçilerin durumu da daha kötüleşmekte. 1973te yabancı işçilerin girişini kısıtlayan bir kanun çıktığından bu yana sayılar azalmakta. İşten atılan işçilerin yanısıra, fazla mesai çalışıp para

biriktirme fırsatları azaldıkça evlerine dönen işçiler de çoğalmakta. 1975 Nisanından beri göçmen işçilerin işgücünün %12den fazlası yabancı olan bölgelere taşınmaları yasak.

Yıllar önce Alman İktisadi Araştırma Enstitüsü şunları yazmıştı: "Yabancı işçilerin memleketeye girişine karşı muhalefet olmasına rağmen, anlamamız gerek ki onlar olmasa işgücü kıtlığı ülkede bütün ücretlerin yükselmesine sebep olurdu Bu da Alman mallarının hem yerli piyasada hem de dünya pazarlarında daha pahalı olmasına yolaçardı.

Bugün birçok öndegelen Alman şirketinin yabancı ülkelerde fabrikalar kurup şubeler açıyor olması tesadüf eseri değil. Alman İşverenler Federasyonuna göre geleneksel Alman ihracat mallarının birçoğu ucuz işgücü olan ülkelerin mallarıyla zor bir rekabet içinde. 10 yıl önce Almanya dışında 40.000 işçisi olan Siemens'in bugün 100.000 işçisi var, Almanya içinde de ücretleri düşürmenin yollarını arıyorlar. Volkswagen bugün Brezilyada en büyük otomobil imalatçısı. 40.000 Brezilyalı işçi 1974te 419,000 Volkswagen imal etti.

Ekonomik buhran Alman işçi sınıfını haklarını korumak için harekete geçirdikçe, yabancı işçilere ihtiyaç azaldıkça, Alman şirketleri fabrikalarını işgücünün ucuz ve örgütsüz olduğu ülkelere taşımayı tercih ediyor. İşçi ithal eden diğer Batı Avrupa ülkelerinde de durum aynı.

μια έρευνα για την μεταναστευση

Η Κυπριακή προουκία στην Βρετανία αποτελείται κυρίως από μετανάστες εργάτες που δουλεύουν στα εργοστάσια. Η περίπτωση των Κυπριών μετανάστων δεν είναι μοναδική. Υπάρχουν γύρω στα 15 εκ. μετανάστες εργάτες σε χώρες της Ευρώπης. Από την έκδοσή μας αυτή αρχίζουμε μια σειρά άρθρων που αναλύουν τα κύρια προβλήματα των μετανάστων εργατών.

Ο Καγκελλάριος της Δ. Γερμανίας το 73 είχε πει: "Οι ξένοι εργάτες μας βοηθάμε να κερδίζουμε το καθημερινό μας ψωμί... Αν και οι ξένοι εργάτες είναι στη Γερμανία επειδή στη πατρίδα τους ζουν σε άθλια οικονομική κατάσταση, η Γερμανία τους χρειάζεται επειγόντως. Είναι αλήθεια ότι μας έχουν ανάγκη αλλά εάν δεν τους χρειαζομασταν εμείς περισσότερο, δεν θα ήσαν εδώ."

Στη Γερμανία υπάρχουν περισσότεροι ξένοι εργάτες παρά σε οποιαδήποτε άλλη χώρα της Δ. Ευρώπης. Οι μετανάστες οι οποίοι καλούνται "γκασταρμπιτερ" - φιλοξενούμενοι εργάτες - είναι περίπου 2.5 εκατομμύρια και αποτελούν το 10-11 % του ολόκληρου εργατικού δυναμικού στη Γερμανία. Οι περισσότεροι από αυτούς δουλεύουν στη βαριά βιομηχανία και ιδιαίτερα στη βιομηχανία αυτοκινήτων. Μεγάλα ποσοστά από τους μετανάστες βρίσκουν απασχόληση στες πιο βρωμερές και επικινδύνες δουλειές. Το 18% των εργατών που δουλεύουν στη παραγωγή αμιαντού είναι μετανάστες. 19% στην εξαγωγή και επεξεργασία πετράς, 22% σε οικοδομικές επιχειρήσεις

... Στατιστικές του 1973 δείχνουν ότι 88% από τους μετανάστες έχουν χειρωνακτικές εργασίες. Οι ξένοι εργάτες που δουλεύουν σε μεγάλες εταιρίες όπως Mercedes-Benz, Bosch κ.λ.π. ζουν σε ειδικούς οικισμούς που παρέχουν τα αφεντικά τους. Οι οικισμοί αυτοί είναι περιφραγμένοι από συρματοπλεγμάτα. Τα οικημάτα αυτά είναι παραγκές. Ένα δωμάτιο μοιράζονται 3-4 άνδρες που δεν επιτρέπεται να έχουν μαζί τες οικογενείες τους.

Η εταιρεία Bosch είναι μια πολυεθνική εταιρεία που φτιαχνει εξαρτήματα αυτοκινήτων. Στη Stuttgart όπου είναι και τα γραφεία τους, οι υπάλληλοι τους είναι 25% μετανάστες και υπάρχουν σχέδια για να αυξηθούν σε 50%. Οι ξένοι εργάτες δουλεύουν με τους μικροτερους μισθους που προνοουσε ο νομος για τον πρωτο χρόνο εργασίας. Στο τέλος του χρονου το συμβολαιο μπορούσε να ανανεωθεί μοναχα με τη συγκαταθεση και των δυο πλευρων και με αυξηση αναλογα με την εμπειρια του εργατη. Αντι να αυξηθη ο μισθος η εταιρια σταματησε τα συμβολαια των εργατων. Κατα τη διαρκεια του πρωτου χρο-

νου οι ξενοι εργατες ησαν εξαιρετικα υπακοοι και σκληροι δουλευτες. Ειχαν φτασει στο σημειο να αποφυγουν να γινουν μελη συντεχνειων και γενικα απειχαν απο ολες τες δραστηριοτητες των εργατων. Κατα το χρονο ληξεως του συμβολαιου εν τούτοις αρκετοι προσπαθησαν να συναλλαχθουν με την εταιρεια για αυξηση μισθου και αντεληφθησαν τα δικαγια τους να απαιτουν μια τετοια αυξηση. Δεν ειναι αναγκη να πουμε πως αυτες ησαν παραλογες απαιτησεις για την εργοδοσια.

Στη γραμμη συναρμολογησεως της Φορτ, στη Κολωνια, 40% της εργατικης δυναμης ειναι μεταναστες. Τα αυτοκινητα Ταουνους κτιζονται σε εργοστασια οπου τα 90% των εργατων ειναι Τουρκοι μεταναστες. Το 73 η Φορτ αρνηθηκε να ξαναπροσλαβει 300 Τουρκους εργατες με τη δικαιολογια οτι αργησαν να επιστρεφουν απο τες διακοπες τους. Η πραγματικοτης ειναι οτι ειχαν επιβαλει νεα τεχνολογια για να σταθεροποιησουν τη παραγωγη τους με λιγωτερους εργατες. Οι Τουρκοι εργατες τοτε βγηκαν σε απαργια για την επαναπροσληψη των απολυθεντων. Η απεργια διαρκεσε 5 μερες με αποτελεσμα τη συλληψη των ηγετων της. Αν και σχεδον οι μισοι απο τους εργατες ησαν Τουρκοι, μονο 5 απο αυτους ησαν μελη του εργοστα-

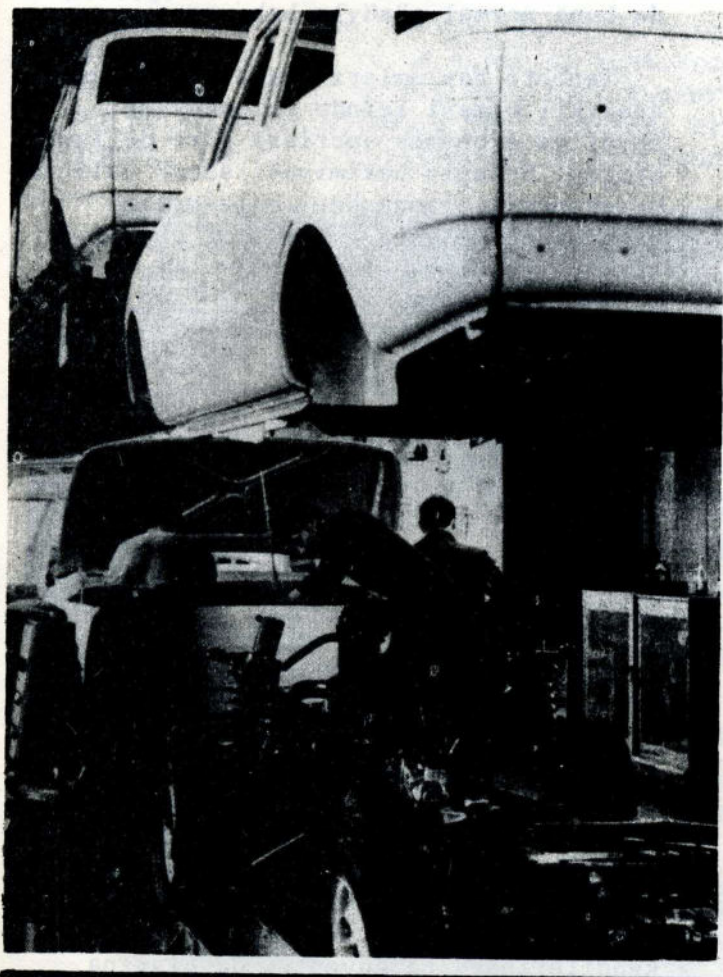
σιακου συμβουλιου που αριθμουσε 53 ατομα. Οι Γερμανοι εργατες οπως και οι συντεχνιες δεν υποστηριξαν την απεργια με αποτελεσμα τη συντριβη της.

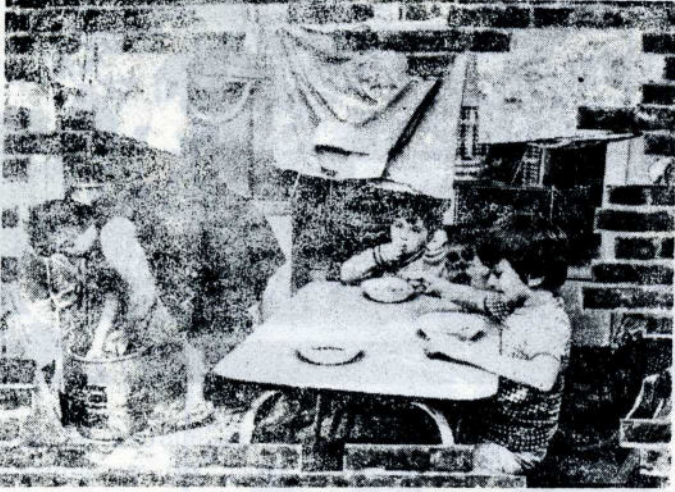
Πολυ λιγοι μεταναστες υπηρχαν στη Γερμανια μετα το πρωτο παγκοσμιο πολεμο-το 1932 γυρω στις 100,000 στη βιομηχανια και 42,000 στη γεωργια. Αλλα κατα τη διαρκεια της εξουσιας των Ναζι, ο Χιτλερ εξαναγκασε εκατομμυρια πολιτων και αιχμαλωτων πολεμου να εγκαταλειψουν τες καταλειφθεισες χωρες για να επανδρωσουν τη πολεμικη βιομηχανια της Γερμανιας. Μετα το δευτερο παγκοσμιο πολεμο η Γερμανια μπορεσε να συμπληρωσει τες αναγκες της δια μεσου των 12εκ. προσφυγων απο την Α. Γερμανια. Το 1955 αυτη η δυναμη δεν αρκουσε πια και η Γερμανικη -υβερνηση υπογραφε μια σειρα συμφωνιων με αλλες χωρες για να συμπληρωσει τα κενα-με Ιταλια το 55, με Ισπανια και Ελλαδα το 60, με Τουρκια το 61, Μαροκο το 63, Πορτογαλια το 64, και Γιουγκοσλαβια το 68.

Το τι εχει αναπτυχθει στη Γερμανια ειναι ενα εξυπινο συστημα εργατικων συμβολαιων. Οταν το συμβολαιο βρισκεται στη ληξη του αν αυτοι οι εργατες ειναι χρησιμοι ακομα, επαναπροσλαμβανονται διαφορετικα διωχνονται. Βεβαια μπορουν ν'απολυουν και να στελλουν τους μεταναστες εργατες στη πατριδα τους οποτε θελουν. Το δικαστηριο του Μοναχου εδω και χρονια ανακοινωσε οτι απο της στυγμης που οι "προσκεκλημενοι εργατες" κατοικουν στη Γερμανια επι προσωρινης βασης δεν μπορουν να θεωρηθουν σαν "μερος του πληθυσμου". Εξευτελιστικοι αντιμεταναστευτικοι νομοι εχουν επιβληθει.

Σημερα, με περισσοτερο απο ενα εκατομμυριο ανεργους "ακομα και Γερμανοι κανουν αιτησεις για δουλεια σα σκουπιδιαριδες".

Απο το 73 η κριση ειχε σαν αποτελεσμα να γινει πιο σκληρος ο ελεγχος μεταναστευσεως στις περισσοτερες Ευρωπαικες χωρες. Στη Γερμανια και Ελβετια, λιγο η πολυ αυτο εχει επιτευχθει με υπαρχοντες μηχανισμους. Η περιπτωση της Γαλλιας ηταν ελαφρα διαφορετικη.

KADIN ve EVKADINI

Sanayi kapitalizmi kadınları baskı altında tutan bir sistem. Her kadının evkadını olarak kısıtlanması çeşitli yollarla gerçekleştiriliyor.

Toplumda genel olarak kabul edilen ideoloji kadının rolü ve hayatı hakkında birtakım mitler ve masallar yaratmıştır. Bunlara göre kadın anne, eş ve evkadını olarak görülür.

"Ev bakımı kadınların işidir, hep öyle olmuştur, böyle kalacaktır". "Çocuk büyütme kadınların görevidir, böyle gelmiş, böyle gider". Bunlar hergün, her yerde duyduğumuz, hatta bazılarımızın bilmeden kabul ettiği görüşler değil mi?

Milyonlarca insanın hiç düşünmeden bu görüşleri kabul etmesi tesadüf eseri değil. Kadının baskı altında tutulması kapitalizmin gereği. Sistemi destekleyen bilimadamları kadının erkekten 'zayıf' olduğunu ispat etmek, kadının azilmesini biyolojik nedenlere bağlamak için sürekli çaba sarfetmekte. Sosyologlar, antropologlar kadın hakkındaki mitleri bilimsel bir kıyafete sokmakla meşgul.

Örneğin, bir yandan tarihte eski, ilkel toplumlarda erkekler avlanmaya, yiyecek toplamaya giderken kadınların çocuklarla köylerde kaldıkları yazılıyor. Öte yandan, yüzyıllarca süren sosyal ve ekonomik gelişmeden sonra bu durumu yaratan şartların değişmediği iddia ediliyor. Bu görüşlerin ikisi de temelsiz. Bir kere, tarih hakkındaki bilgimiz kesin sonuçlara varacak kadar yeterli değil. Ayrıca insanoglunun gelişmesi değişmez bir şekilde dümdüz giden bir süreç değil.

Üstelik tarihe baktığımızda toplumların her zaman babaerkil (erkeğin hakim oluşu) olmadığını görüyoruz. Örneğin, Endonezya adalarından Alor'da ekonomi tamamen kadınların yönetimi altında. Tarım kadınların işi, çocukları büyütme ise erkeğin görevi. Biz bunun tersini nasıl 'normal' olarak görüyorsak, onlar da buna normal gözüyle bakıyor.

Tarihte toplumların babaerkil veya anaerkil olması içinde buldukları sosyal ve ekonomik şartlara göre değişen bir şey. Erkeğin hakimiyeti ancak politik ve ekonomik alanda özel mülkiyetin kabulünden bu yana geçerli ve yaygın bir olgu haline gelmiştir.

Bu yüzyılda kadınların baskıya karşı ve hakları için zorlu mücadeleler verip birçok başarılar elde ettiğini görüyoruz. Bunun nedeni iki dünya savaşı sırasında kadınların ekonomik hayatta gittikçe daha önemli bir rol oynayıp kendilerine daha güvenir, davalarına daha inanır bir hale gelmesi. Evkadınının başka bir şey olamayacakları yalanını anlatan kadınların sayısı her gün artmakta.

Ο βιομηχανικός καπιταλισμός είναι το οικονομικό και κοινωνικό σύστημα που καταπιεζει και απομωώνει τις γυναίκες σαν νοικοκυρές.

Το υπάρχον σύστημα χρησιμοποιεί διαφόρους τρόπους για να διατηρεί και να επιβάλει την θέση της γυναίκας μέσα στο σπίτι.

Μια σειρά μύθων προσπαθούν να πείσουν ότι η θέση της γυναίκας ήταν και πρέπει να είναι αυτή σαν δεύτερης κατηγορίας πολίτη, και ότι ο ρόλος της είναι αυτός της συζύγου, μητέρας και νοικοκυράς.

Η χρησιμοποιούμενη προπαγάντα μπορεί να συνοψιστεί σε δυο προτάσεις, που για πολλούς είναι κατι γνωστό και αποδεχτό παρ' όλη την ασαφεία και αναληθεία που έχουν. Η πρώτη, που μπορεί να ειπωθεί "μύθος του διαχωρισμού δουλειάς εξ αιτίας φύλλου" είναι ότι "μόνο γυναίκες ήταν και θα είναι νοικοκυρές". Η δεύτερη είναι ότι "μόνο οι γυναίκες ήταν και θα είναι οι καταλληλοί άνθρωποι για την ανατροφή των παιδιών", τούτη την τελευταία πρόταση θα μπορούσαμε να την πούμε "μύθος της μητροτητας".

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΗ

Όλων των ειδών επιστημονες, που για τον ένα ή τον άλλο λόγο κάνουν τους λακέδες του συστήματος, έχουν προσπαθήσει να βρουν επιχειρήματα που να ακουγονται σαν επιστημονικά και λογικά, για να υποστηριχθούν και να δώσουν μια πιο σταθερή βάση στους είδη υπάρχοντες μύθους.

Ανθρωπολόγοι και κοινωνιολόγοι θέλοντας να αποδείξουν ότι το να είναι οι γυναίκες νοικοκυρές και οι άντρες όχι, έχει βιολογικές ρίζες (μυϊκή αδυναμία της γυναίκας, εγκύμωση, γέννες...), προχωρούν σε γενικεύσεις

και αντιεπιστημονικές υποθέσεις. Για παράδειγμα θέλουν να μας πείσουν ότι αφ' ενός μεν στις προϊστορικές κοινωνίες οι γυναίκες μενάνε στους οικισμούς ανατρέφοντας τα παιδιά ενώ οι άντρες κυνηγούσαν και ήταν υπεύθυνοι για τη τροφή και αφ' ετέρου ότι από τότε μεχρι τώρα εστω κι' αν άλλαξαν χιλιάδες κοινωνικές και οικονομικές καταστάσεις οι ρόλοι των δυο φύλων πρέπει να είναι όπως υποτίθεται ότι ήταν πριν χιλιάδες χρόνια. Τα επιχειρήματα αυτά δεν μας πείθουν γιατί πρώτ' απ' όλα στηρίζονται στην υποθεση ότι ξέρουμε ακριβώς πως έγινε η εξέλιξη του ανθρώπινου είδους και λίγο πολύ ότι η πορεία του ανθρώπου μέσα στους αιώνες ήταν ευθύγραμμη.

Κοινωνίες στο παρελθόν και σε άλλα μέρη του κόσμου δείχνουν ότι αυτό δεν είναι αληθεία. Στο Alor π.χ. (Ινδονησιακό νησί) η οικονομία είναι στα χέρια των γυναικών. Οι γυναίκες είναι υπεύθυνες για τη καλλιέργεια της γης και αναγκάζονται να λείπουν από το σπίτι για το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας. Η άρνηση των γυναικών να αναλάβουν ευθύνες στην ανατροφή των παιδιών έχει γίνει δεχτή σαν φυσιολογική. Η γέννα είναι μια σημαντική πράξη που μπορεί να γίνει στο διαδρομή του σπιτιού. Η μητέρα τυλίγει το νεογέννητο και το δίνει στον άντρα ο οποίος και το αναλαμβάνει από εκεί και πέρα, ενώ η γυναίκα συναντάει φίλους και συγγενείς και σε λίγες μέρες επιστρέφει κανονικά στη δουλειά της στα χωράφια.

Μια αναδρομή στην ιστορία δείχνει ότι πατριαρχίες διαδεχόνταν μητριαρχίες και αντίστροφα. Αυτό οφείλεται στις οικονομικές και κοινωνικές καταστάσεις που είχαν να αντιμετωπίσουν οι συγκεκριμένες κοινωνίες. Για παράδειγμα, η σταθεροποίηση της ατομικής ιδιοκτησίας σαν δικαίωμα απαράβιατο

Öğrencilerin Birliği İçin

26/11/78 günü SİKFA'nın (İngiltere Kıbrıslı Öğrenciler Derneği) birinci genel kurul toplantısı yapıldı. Adının aksine SİKFA sadece Kıbrıslı Rum öğrencilerden meydana gelen bir örgüt. Toplantıda KIBRISLI İŞÇİ ve İKTÖF üyesi arkadaşlar SİKFA'nın hem Rum hem Türk Kıbrıslılar için bir örgüt olması gerektiği konusunu gündeme sokup tartışmaya çalıştılar. Fakat tartışma maalesef karşılıklı suçlamalarla, hiçbir sonuca erişmeden bitti.

Birlik tartışmalarının bir sonuca erişmemesinin ana nedeni İKTÖF ile SİKFA'nın bir bölümü arasındaki politik görüş ayrılıkları. Kıbrıslı Rum ve Türk öğrenci derneklerinin birlikte çalışmıyor olmaları sadece bölünmüş olmamızı isteyenlerin işine gelir. Öğrencilere yararlı olmak bakımından da iki ayrı örgütün bir tek örgüt kadar etkin olamayacağı besbelli.

ORTAK SORUNLAR

İngiltere'de okuyan bütün yabancı öğrencilerin birtakım ortak problemleri var. Her yıl yükselen okul taksitleri, üniversitelere kısıtlı sayıda yabancı öğrenci alınması, gittikçe ağırlaşan parasal problemler, National Front faşistlerinin ırkçı hücumları v.s. Bunların yanısıra Kıbrıslı öğrencilerin kendilerine özgü sorunları var. Kıbrısta üniversite olmadığından öğrenimine devam etmek isteyen her Kıbrıslı başka bir ülkeye göç etmek zorunda. Burs bulmanın zorluğu, bulunan bursların da yetersizliği bu öğrencileri sık sık zor durumda bırakıyor.

Bu durumda SİKFA ile İKTÖF'ün birbirlerinden ayrı çare araması yapılan eylemlerin etkinliğini azaltıyor.

Kıbrıslı Rum hükümet dışarıda okuyan öğrencilere borç verilmesi için 50,000 Pound'luk bir miktar ayırmış. Sadece İngilterede 4.000 kadar Kıbrıslı olduğuna göre bu gülünç bir miktar.

Bütün Kıbrıslı öğrencilerin diğer bir ortak sorunu da Kıbrıs meselesi. Birçoğumuzun zaten burada olmasının nedeni 1974te Kıbrısta olanlar. Bugün de adanın bölünmüş olması, emperyalizmin adada oynadığı oyunlar hepimizi dolaylı veya dolaysız bir şekilde etkiliyor.

Kıbrısın bugün bölünmüş olması bir yandan emperyalist güçlerin, bir yandan da Türk ve Rum egemen sınıflarının eseri olduğuna göre birlik sorununu onların halletmesini bekleyemeyiz elbette. Ayrılık zaten onların çıkarlarına hizmet ettiği için yaratıldı. Bu durumda Kıbrısın birliğini sağlamak bölünmüşlükten zararlı çıkan işçi, köylü ve öğrencilere düşüyor. İngilterede birlikte çalışmazsak, Kıbrısta nasıl başaracağız bunu?

TEK ÖRGÜT

İki örgütün işbirliği yapması doğru yolda bir adım olur. Fakat bununla yetinmemeliyiz. Amacımız tek bir örgütün kurulması olmalı.

Şu anda var olan örgütlerin bir araya gelmesi bile yeterli değil. Hiçbir örgüt üyesi olmayan binlerce Kıbrıslı öğrenciyi örgütlememiz gerek. Yani tek bir kitle örgütü yaratmalıyız. Bunu başarmak için ciddi ve yaygın bir kampanya yürütmeli. Kıbrıslı öğrencilerin olduğu her üniversite, kolej ve politeknikte toplantılar düzenlemek, tartışmalar başlatmak gerek.

Bu çalışmalara ne kadar geç başlarsak haklarımızı esirgeyenler o kadar kârlı çıkacak.

ΑΝΑΓΚΗ

ΕΝΟΤΗΤΑΣ

Στες 26/11/78 ο ΣΥΚΦΑ (Συλλογος Κυπριων Φοιτητων Αγγλιας) ειχε τη πρωτη γενικη του συνελευση στο Polytechnic of Central London. Στη συνελευση αυτη συζητηθηκε το θεμα των Τ/Κ φοιτητων. Δυστυχως αν και ο ΣΥΚΦΑ στο ονομα ειναι συλλογος για ολους τους Κυπριους φοιτητες στη πραγματικοτητα αντιπροσωπευει μονο τους Ε/Κ. Στη συζητηση αυτη ελαβαν μερος και αντιπροσωποι του συλλογου Τ/Κ φοιτητων ΙΚΤΟΦ. Η συζητηση κατεληψε σε αλληλοκατηγοριες μεταξυ μελων του ΣΥΚΦΑ και του ΙΚΤΟΦ. Το ολο θεμα αντι θετικα ειχε αρνητικα αποτελεσματα.

Βασικα η διαφωνια βρισκεται στο γεγοнос οτι υπαρχουν πολιτικες διαφορες μεταξυ της ηγεσιας του ΙΚΤΟΦ και της πλειοψηφουσας παραταξης στο ΣΥΚΦΑ. Τετοιο εμποδιο αν δεν ξεπερασθει θα εχει καταστρεπτικα αποτελεσματα για το Κυπριακο φοιτητικο κινημα και μοναχα οι εχθροι μας θα κερδισουν.

κοινα προβληματα

Ολοι ξερουμε τα προβληματα που αντιμετωπιζουν οι ξενοι φοιτητες στην Αγγλια. Οι Ε/Κ και Τ/Κ φοιτητες αντιμετωπιζουν κοινα προβληματα οπως ολοι οι ξενοι φοιτητες. Συνεχως αυξανομενα διδαχτρα, δικρισεις στες αιτησεις για εισδοχη σε πανεπιστημια και πολυτεχνια, στεγαστικο προβλημα, οικονομικα προβληματα λογω πληθωρισμου, ρατσιστικες επιθεσεις απο τους φασιστες του National Front. Οι Κυπριοι ομως φοιτητες εχουν και ιδιατερα κοινα προβληματα. Για παραδειγμα, το γεγονος οτι δεν υπαρχει πανεπιστημιο στη Κυπρο και ο αναγκαστικος ξενητεμος για οποιο θελει να σπουδαση, το γεγονος οτι οι υπευθυνοι στη Κυπρο δεν παρεχουν υποτροφιας σε φοιτητες που τες εχουν αναγκη.

Η αντιμετωπιση αυτων των προβληματων απο πλευρας ΙΚΤΟΦ ηταν μαχητικη με συγκεντρωσεις διαμαρτυριας και απεργιας πεινας, ενω απο μεριας ΣΥΚΦΑ παθητικη με παρκλησεις και ψηφισματα.

Οι 50,000 λιρες που παραχωρησε το Υ. Παιδειας για να δοθουν σα δανεια ειναι τρομερα ανεπαρκες ποσο οταν λαβουμε υπ' οφιν μας τους χιλιαδες Κυπριους φοιτητες σε ολο το κοσμο. Ειναι σιγουρο οτι πολυ

περισσοτερα λεφτα μπορουν να δοθουν. Ας μη ξεχνουμε τα τεραστια κερδη που εγιναν τα 4 τελευταια χρονια σε ολοκληρη τη Κυπρο.

Ενα αλλο κοινο προβλημα μεταξυ Ε/Κ & Τ/Κ φοιτητων ειναι το Κυπριακο. Γνωστα ειναι τα αιτια και δεν θα υπεισελθουμε. Τονιζουμε μονο πως τα μεγαλυτερα πληγματα τα υπεφερε και τα υποφerei ακομα η εργατια και γενικα τα χαμηλοτερα αμοιβομενα στρωματα του λαου. Η εμπιστοσυνη που εδειχνε καποτε η εργατικη ταξη στους μεγαλοαστους εχει πια χαθει. Η λυση στο Κυπριακο θα δοθει μονο απο εμας. Απο εργατες, αγροτες, φοιτητες που τιποτα δεν εχουμε να χασουμε, ενω εχουμε πολλα να κερδισουμε. Η Αγγλια ειναι ενα απο τα λυγα μερη οπου Τ/Κ και Ε/Κ εχουμε την ευκαιρια να ζουμε και να αγωνιζομαστε μαζυ. Τουλαχιστον εδω δεν υπαρχουν στρατοι να μας χωριζουν.

δημιουργια νεου συλλογου

Συνεργασια ομως δεν ειναι αρκετη. Στοχος μας πρεπει να ειναι η δημιουργια κοινου φοιτητικου φορεα. Για την επιτυχια αυτου του στοχου πρεπει να αφιερωσουμε ολες τες δυναμεις μας.

Ενας τετοιος νεος συλλογος δεν πρεπει να ειναι μια απλη συγχωνευση των ηδη υπαρχοντων συλλογων. Πρεπει να γινει μια εκστρατεια απο τους ενδιαφερομενους δημοκρατικους συλλογους για την ιδρυση ενος μαζικου συλλογου με ολους τους φοιτητες σα μελη. Πρεπει να προσεγγισθουν οι φοιτητες που προς το παρων δεν ειναι οργανωμενοι, για τον ενα η αλλο λογο. Ετσι μονο θα μπορεσουμε να προχωρησουμε μπροστα και να ξεπερασουμε τα προβληματα που υπαρχουν. Αυτη η εκστρατεια πρεπει να οργανωσει συναντησεις σε καθε κολλεγιο που εχει Κυπριους φοιτητες. Σε τετοιες συγκεντρωσεις η καθε αποψη πρεπει να εκφραστει και διαφωνιες να συζητουνται ουτως ωστε μεσα απο αυτες τες συγκεντρωσεις να ξεκαθαριση ο χαρακτηρας του μελλοντικου συλλογου.

Οπως εχουμε πει ηδη, η Αγγλια ειναι ενας απο τους λιγους χωρους που Ε/Κ & Τ/Κ μπορουμε να δουλεψουμε μαζυ. Οι δυναμεις της αντιδρασης το ξερουν και το βοθουνται αυτο. Ας κανουμε τους φοβους τους πραγματικοτητα.

ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΘΩΡΑΚΙΣΗ

Το θέμα της αμυντικής θωρακίσης συζητείται αρκετά τελευταία. Ωστόσο φαίνεται να επικρατεί σοβαρή συγχύση μέσα στο κόμμα σχετικά.

Την πιο συγκεκριμένη θέση πάνω στο θέμα έχει μπίδα της δεξιάς που εκφράζεται από την εφημερίδα Σημερινή. Γι' αυτούς σημαίνει εξοπλισμός του στρατού με αγορά τελειοποιημένου πολεμικού υλικού σ' ένα τρέλλο παιχνίδι συναγωνισμού με τη Τουρκία. Το που θα οδηγήσει μια τέτοια πολιτική δεν μας ξεκαθαρίζουν αν και μιλούν ασαφώς για αναληψη ενοπλου αγώνα. Η ΕΔΕΚ μιλά για "λαϊκή πολιτοφυλακή" για αντιμετώπιση πιθανής νέας επέμβασης από τη Τουρκία. Το ΑΚΕΛ, τέλος, ελευθερεί αορίστα για "αντίσταση σε κάθε απειλή ή πίεση", χωρίς να εξηγεί τι εννοεί.

Για μας το θέμα είναι στενά δεμένο με την όλη αντιμετώπιση του Κυπριακού. Το Κυπριακό δεν περιμένουμε να λυθεί ούτε από δυτικές ούτε από ανατολικές πρωτοβουλίες και σχέδια. Πολλά καλά έχουν επισφραγεί στο νησί μας οι μεγάλες δυνάμεις με τις κατά καιρούς αναμειγνύσεις τους. Το Κυπριακό μπορεί να λυθεί μόνο από τους Κυπρίους, και πιο σωστά από εκείνους τους Κυπρίους, Έλληνες και Τούρκους μαζί, που δεν ελεγχονται από τα διεθνή καπιταλιστικά συμφέροντα. Δηλαδή, την εργατική τάξη με τη συμπαραστάση της αγροτίας και άλλων μη προνομιούχων στρωμάτων του λαού.

Ε/Κ και Τ/Κ εργάτες ζουν κάτω από τις ίδιες συνθήκες εκμεταλλεύσης και καταπίεσης. Ας μη γελιωμαστε. Δεν κτυπήθηκαν όλοι οι Ε/Κ το ίδιο το '74. Κατ' αρχάς, πολλοί μεγαλοκαρχαρίες δεν έστειλαν τα παιδιά τους στο στρατό και όσοι απ' αυτούς πήγαν, βολεμένοι όπως ήταν σε προνομιούχες θέσεις πολύ λίγο υπέφεραν. Τα περισσότερα θύματα τα θρήνη η εργασία. Επίσης, δεν ωφελήθηκαν όλοι οι Τ/Κ το ίδιο. Τη μερίδα του λεοντός από τις καταχτήσεις πήραν ο Ντενκτάς και οι συνεργάτες του.

Η προσφυγία βεβαία έπεσε σε πλούσιους και φτωχούς το ίδιο. Αλλά μήπως υποφέρουν το ίδιο σήμερα, 5 χρόνια μετά την εισβολή; Ενώ οι βιομηχανοί που χάσαν τα εργοστάσια τους πήραν τρομερή βοήθεια από το κράτος για να τα ξαναφτιάξουν, η εργατική τάξη υποβλήθηκε σε κάθε λογής στερήσεις - χαμηλοί μισθοί, υπερωρίες, ανθυγιεινές συνθήκες ζωής

στα τσατηρία - δυστυχώς με την ανοχή της ηγεσίας της.

Η πραγματικότητα είναι ότι η Κυπριακή εργασία δεν εμπιστεύεται πια τους κεφαλαιοκράτες ν' αποφασίζουν γι' αυτή. Γιατί τα συμφέροντα της εργατικής τάξης είναι εκ διαμέτρου αντίθετα προς αυτά της αρχουσας τάξης.

Ας δούμε τώρα γιατί οι εκπρόσωποι των μεγάλων κεφαλαίων υποστηρίζουν εμμόνα το δυναμικό του στρατού. Μήπως δεν βλέπουν ότι οσα όπλα και να γορασούμε ουδέποτε θα μπορούσαμε να νικήσουμε τις Τ. δυνάμεις κατοχής που έχουν πίσω τους το ΝΑΤΟ; Η μήπως επιδιώκουν κάτι άλλο να πετύχουν;

Ο στρατός είναι ιστορικά όργανο διαίτησης του κατεστημένου. Ο ρολός του είναι πάντα στο πλευρό της αρχουσας τάξης εναντίον κάθε οργανώσης αντίστασης των καταπιεσμένων. Παραδειγμα η Ελλάδα το '67 η Χιλή το '73, απαρθαίτ στη Ν. Αφρική. Σήμερα στο Ιράν ενώ η αντίθεση στο καθεστώς του Σαχη είναι καθολική ο στρατός έχει μείνει ο μονός υποστηρικτής του. Βλέπουμε, δηλαδή, το στρατό να πιγεί στο αίμα ακόμα και τις πιο μαζικές λαϊκές εξεγέρσεις. Με αυτά υπ' όψη μας δεν μπορούμε να δεχτούμε δυναμικό του στρατού μια και τίποτα δε μας εγγυάται πως μια μερα δεν θα χρησιμοποιηθή, όπως και στο Ιράν, εναντίον της εργατικής τάξης.

Η λύση του Κυπριακού, τέτοια που να εξυπηρετεί τα συμφέροντα των Κυπριών εργαζομένων, θα έλθει μόνο μετά την αναληψη πρωτοβουλίας και παλη της εργατικής τάξης. Χωρίς αυταπάτες, χωρίς προκαταλήψεις, Ε/Κ και Τ/Κ εργάτες πρέπει να οργανωθούν και να αγωνιστούν για μια Κύπρο λευτερή, δημοκρατική, σοσιαλιστική.

ΠΟΙΟΣ ΤΗΝ ΘΕΛΕΙ

ΓΙΑΤΙ

ΠΟΙΟΣ ΕΧΕΙ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΕΙ

συνεχεια απο σελ. 15

ήταν η απαρχή για το παγίωμα της πατριαρχίας στη τελευταία ιστορική μορφή της. Αντιθέτα βλέπουμε τες γυναίκες τον αιώνα μας να αποχτανε μερικά δικαιώματα και ελευθερίες, όχι επειδή είναι πιο αγωνιστικές η γιατί οι πατροκράτες που μας κυβερνούν αποφασισαν να εξισώσουν τα δυο φύλα. Αλλά γιατί οι ικανότητες της γυναίκας αποδειχτηκαν δημοσία μετα τους 2 παγκοσμίους πόλεμους όπου οι γυναίκες κρατησαν ζωντανή την οικονομία. Μετα απ'αυτες τες δοκιμασιες οι γυναίκες αποχτησαν εμπιστοσύνη στον εαυτο τους. Ξερουν τωρα οτι αυτα που ακουγανε για ανισοτητα και ανικανοτητα των γυναικων δεν είναι παρα ενα μεγάλο γερικο παραμυθι.

συνεχεια απο σελ. 7

Η κατάσταση δεν μπορούσε να συνεχίσει στη αιωνία. Η ανάγκη για μια σωστή συνδικαλιστική ηγεσία γίνονταν ολο και πιο επιτακτική. Το 76 αρχισε η απεργία διαρκίας για αναγνώριση της ανεξαρτήτης συντεχνίας Ντεβ-Ις, η οποία κερδισθηκε με τα απο 47 μερες. Αυτή ήταν η αρχή μιας σειράς αγώνων που εκαναν την εργατική τάξη να δυναμωθή και να κερδίζει αυτοπεποίθηση μερα με μερα.

ΟΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ

Οι επομενοι που βγήκαν σε απεργία ήταν οι εργατες του βιομηχανικου μονοπωλειου Σαναγι Χολντινγλσπου ειχαν αιτηματα, πιο ψηλα μεροκαματα και αναγνώριση της συντεχνίας τους. Τελικά κερδισαν τα βασικά τους αιτηματα.

Τον Ιουλη του 77, οι ελεγκτες εναντίας κυκλοφορίας κατεβηκαν σε απεργία η οποία χτυπησε και τον τουρκικο στρατο. Στην περιοδο μεχρι τον Ιουλη του 78 κατεβηκαν σε απεργία σχεδον ολοι οι εργατες, μεταξύ τους οι δασκαλοι και οι καθηγητες.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Είναι ξεκαθαρο πως για να έχει σταθερα αποτελεσματα η εργατική κινητοποίηση που βλέπουμε τες μερες αυτες χρειαζεται να κτισθει ενα εργατικό κομμα που θα ηγηθη και θα συντονισει τον αγώνα, και δεν θα περιοριση στα συνδικαλιστικά αιτηματα της ημερας αλλά θα επεκταθει και σε πολιτικά. Πρέπει να καταβληθει κάθε προσπάθεια για να υποστηριχθουν οι αγώνες των Τ/Κ εργατων και απο τους Ε/Κ εργατες. Δυσκολοι στοχοι, βεβαια, αλλά δεν πρέπει να μας διαφευγει πως απο την επιτυχία τους εξαρταται η σωστή λύση του Κυπριακου προβληματος.

ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

ΤΟ "ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ" ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ, ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ.
ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΤΟ No.7 ΣΤΟ 265A SEVEN SISTERS RD. LONDON N4.

SAYFA 6'dan DEVAM

1977 Temmuzunda havaalanı işçileri grevdeydi. Ercan havaalanındaki grev Hava Kuvvetlerini de etkilediğinden işe hemen ordu karıştı, havaalanı işgal edildi. Az sonra öğretmenlerin grevi başladı. Bu 1977de öğretmenlerin ikinci greviydi. Aynı yıl memurların grevinden sonra grev öncüleri işten atılınca memurlar tekrar greve gidip arkadaşlarının işe alınmasını sağladılar. Bunu rıhtım işçilerinin, telefoncuların ve postacıların grevleri takip etti.

Bütün bu grevlerde polis hücumları, tevkifler ve baskı taktikleri kullanıldı. Buna rağmen grevler ve gösteriler devam etti. Geçen Mayıs ayında ekmek fiyatlarının artmasına karşı parlamentoya yapılan yürüyüşte en önde yürüyen kadınlar zorla parlamento binasına girmeye çalıştı.

Kıbrıslı Türk işçilerin ekonomik mücadelelerini sürdürüyor olması iyi haber. Fakat iyimserliğe kapılmamak gerek.

Bu hareketin daha önemli başarılarına ulaşması için işçilerin isteklerini sendikal ve ekonomik düzeyden politik düzeye çıkararak, değişik mücadeleleri aynı yönde kanallandıran bir devrimci partinin yaratılması gerek.

Her mücadelede Kıbrıslı Rum işçilerin desteğini sağlamak, bu yönde dayanışma çalışması yapmak gerek. Rum işçilerimiz mücadelelerini desteklemek, mümkün olduğunca yardımlaşmak gerek.

Bunları başarmak kolay olmayacak. Fakat birleşmiş, sosyalist Kıbrısın yaratılması başka türlü mümkün değil.

ΕΙΜΕΙΣ
ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΑΝΙΣΤΗΤΟ
ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ.
ΚΑΤΑΠΛΗΣΗ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

KADIN:
evde baskı
işte sömür